

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum homo ante peccatum eguerit gratia operante, & cooperante. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

teneamus, quod Hieronymus in explanatione ^{Hieron. in}
 dei catholicæ ad Damasum papam, Iouiniani, & ^{expositio-}
 Manichæi, & Pelagii errores collidens docet: Li- ^{Symboli, in}
 berum, inquit, sic confitemur arbitrium, ut dicā- ^{fine, tom. 4.}
 mus nos semper indigere Dei auxilio, & tam illos
 errare qui cum Manichæo dicunt, hominem peccatū
 vitare non posse, quam illos qui cum Iouini-
 niano asserunt, hominem non posse peccare. V-
 terque tollit arbitrii libertatem. Nos vero dici-
 mus hominem semper & peccare & non peccare
 posse, ut semper nos liberi confitemur esse arbi-
 trii. Hęc est fides quam in catholica Ecclesia didi-
 cimus, & quam semper tenuimus.

VTRVM HOMO ANTE PECCA-
 tum eguerit gratia operante & cooperante.

DISTINCT. XXIX.

A

POST hęc considerandum est, utrum homo an-
 te peccatum eguerit gratia operante & coopé- ^{De potesta-}
 rante Ad quod breuiter dicimus, quia non co- ^{te lib. arb.}
 operante tantum, sed etiam operante gratia indi- ^{primi homi}
 gebat, non quidem secundum omnem operandi ^{nis: utrum}
 modum operantis gratia: operatur n. liberando ^{f. eguerit gra}
 & præparando voluntatem hominis ad bonum. ^{tia operante}
 Egebat itaque homo ea, nō vt liberaret voluntä- ^{& cooperan-}
 tē suam, q̄d p̄eccati serua non fuerat, sed vt præ- ^{te secundum}
 pararet ad volendum efficaciter bonum quod per ^{statum na-}
 sē nō poterat. Nō enim poterat bonum metiri si- ^{tura & insitu-}
 né gratia, v. Au. in Enchirid. euidenter tradit. Illā, C. p. 106. in
 inquit, immortalitatem in qua poterat nō mori ^{principio}
 natura humana, perdidit per libertū arbitriū, hęc ^{tomo 3.}

Ee

ficie-

siciebat liberum arbitrium, nisi diuinum p̄ebetur adiutoriū. Ecce his verbis satis ostenditur, q̄ ante peccatum homo indigebat gratia operāte & cooperante. Non enim habebat quo pedem movere posset sine gratiæ operatis & cooperantis auxilio, habuit tamen quo poterat stare.

Quod homo ante lapsus virtutes habuerit.

Pr̄eterea quæri solet. Vtrum homo ante lapsus virtutē habuerit. Quibusdam videtur quod non habuerit, id ita probare conantibus. Iustitiā, inquietū, nō habuit, quia p̄ceptum Dei cōfessit: nec Prudentiā, quia sibi nō puidic: nec tēperantiam, quia aliena appetiit: nec fortitudinem, q̄a prauæ suggestioni cessit. Quib⁹ respondentes dicimus, eum quidem non tunc habuisse has virtutes quando peccauit, sed ante, & tunc amisisse. Quod multis sanctorum testimoniis comprobatur. Ait enim August. in quadam homilia, Adam de limo tercæ ad imaginem Dei factum, pudicitia armatū, temperantia compositum, charitate splendidum, primos parentes illi s donis ac tantis bonis exposuit, pariterque p̄emit. De hoc eodē Ambr. ad Sabinum ait: Quando Adam solus erat, non est p̄uaricatus: quia eius mens Deo adhærebat. Super psalm. quoq̄ dicit. Quod homo ante peccatum beatissimus, auram carpebat ætheream. Sed quomodo sum adhæst. do sine virtute beatissim⁹ erat? Aug. quoq̄ super psal. 118. Gen. dicit; Adam ante peccatum spiritali mēte p̄ditum fuisse. Non est ergo dubitadūm hominem ante peccatum virtutibus fuisse, sed illis per peccatum expoliatum fuisse.

De ejectione hominis de paradyso.

In illius quoq̄ peccati pœnam elect⁹ est de paradyso in istum miseriārum locum, sicut in Genes. legitur, Nunc ergo ne forte mittat manū suam, & sumat de ligno vitæ, & cōedat, & viuat in eternū, emisit eum De⁹ de paradyso voluptatis. His verbis insinuari

Genes 3. 6.

*Amb epist.
41. ad prin-
cipium t. 3.
Idem sermo-
ne 4. ad ver-
sum adhæst.
Aug. de Ge.
li. 1. ca. 42.
in fin. li. 1. 3.*